

Cottyn Barbasiewicz i Łyś-Gorzowska Sp.k.
ul. Widok 8
00-023 Warszawa
Tel. +48 22 690 67 00
Fax +48 22 690 67 01
E-mail: info-warszawa@cottyn.pl
KRS 0000294121 Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy
NIP 7010054969

Warszawa, 12 października 2016 r.

**Stowarzyszenie Dyrektorów Teatrów
z siedzibą w Warszawie**

Opinia prawna

1. Wstęp

Zarząd Stowarzyszenia Dyrektorów Teatrów z siedzibą w Warszawie (dalej SDT) zwrócił się do kancelarii z prośbą o sporządzenie opinii prawnej, której przedmiotem jest interpretacja art. 16 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej oraz udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy SDT jest stowarzyszeniem zawodowym w rozumieniu tego przepisu, a zatem czy przedstawiciele SDT mogą być powoływani w skład komisji konkursowych wyłaniających dyrektorów instytucji kultury.

Niniejsza opinia prawna została przygotowana w oparciu o następujące akty prawne:

- ustawę z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.U.1991.114.493 z późniejszymi zmianami), zwaną dalej „UDK”;
- rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 30 lipca 2015 r. w sprawie wykazu samorządowych instytucji kultury, w których wyłonienie kandydata na stanowisko dyrektora następuje w drodze konkursu (Dz.U.2015.1298);
- rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie organizacji i trybu przeprowadzania konkursu na kandydata na stanowisko dyrektora instytucji kultury (Dz.U.2004.154.1629), zwane dalej „Rozporządzeniem”;

- ustawę z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach (Dz.U.1989.20.104 z późniejszymi zmianami), zwaną dalej „POS”.

2. Stan faktyczny i prawny: procedura prawna powoływania dyrektora instytucji kultury

Tryb powoływania dyrektora instytucji kultury został określony w art. 15 i n. UDK. Przepis art. 15 ust. 1 tej ustawy stanowi, iż dyrektora instytucji kultury powołuje organizator, po zasięgnięciu opinii związków zawodowych działających w danej instytucji oraz stowarzyszeń zawodowych i twórczych właściwych ze względu na rodzaj działalności prowadzonej przez instytucję.

Co ważne, tryb powoływania dyrektora instytucji kultury został uregulowany odmiennie dla państwowych instytucji kultury oraz dla samorządowych instytucji kultury. W przypadku państwowej instytucji kultury, zgodnie z art. 15 ust. 3 UDK, organizator powołuje i odwołuje dyrektora po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Pewien wyjątek przewiduje UDK w razie powoływania tej samej osoby na stanowisko dyrektora państwowej instytucji kultury na kolejny okres; organizator zasięga wówczas jedynie opinii ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Natomiast w przypadku powołania dyrektora samorządowej instytucji kultury przepisy UDK nie przewidują obowiązku uzyskania zgody lub zasięgnięcia opinii ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Jedynie w przypadku odwołania dyrektora samorządowej instytucji kultury wymienionej w wykazie będącym załącznikiem do rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 30 lipca 2015 r. w sprawie wykazu samorządowych instytucji kultury, w których wyłonienie kandydata na stanowisko dyrektora następuje w drodze konkursu (dalej zwanym „Wykazem”), organizator jest zobowiązany do zasięgnięcia opinii ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Zasięganie opinii związków zawodowych oraz stowarzyszeń zawodowych i twórczych nie jest jednak konieczne w każdym przypadku. Otóż zgodnie z art. 15 ust. 1 zd. 3 zasięganie opinii związków zawodowych oraz stowarzyszeń zawodowych i twórczych nie jest konieczne w przypadku wyłonienia kandydata na dyrektora w drodze konkursu, o którym mowa w art. 16 UDK.

Przepis art. 16 ust. 1 UDK stanowi, iż kandydata na stanowisko dyrektora instytucji kultury można wyłonić w drodze konkursu. W tym miejscu należy jednak zwrócić uwagę, iż w odniesieniu do samorządowych instytucji kultury wymienionych w Wykazie konkurs jest co do zasady obowiązkowy.

Szczegółowe zasady oraz tryb przeprowadzania konkursu został określony w rozporządzeniu. Zgodnie z § 4 rozporządzenia, w celu przeprowadzenia konkursu właściwy organizator jest zobowiązany powołać członków komisji konkursowej, określić szczegółowy tryb pracy komisji oraz wyznaczyć przewodniczącego komisji spośród jej członków.

Wymaga podkreślenia fakt, iż w przypadku konkursu na dyrektora w samorządowej instytucji kultury wymienionej w Wykazie, skład komisji został określony ustawowo. Przepis art. 16 ust. 4 UDK stanowi, że w celu przeprowadzania konkursu, o którym mowa w art. 16 ust. 2 UDK, organizator powołuje komisję konkursową w składzie:

- 1) trzech przedstawicieli organizatora;
- 2) dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
- 3) dwóch przedstawicieli zakładowych organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu art. 241^{25a} Kodeksu pracy, działających w tej instytucji kultury;
- 4) dwóch przedstawicieli stowarzyszeń zawodowych lub twórczych właściwych ze względu na zakres działania tej instytucji kultury.

Należy zauważyć, iż ustawodawca nie definiuje pojęcia stowarzyszenia zawodowego użytego w art. 16 ust. 4 pkt 4 UDK. W związku z tym w praktyce może pojawić się pytanie jakie podmioty odpowiadają tej definicji, a w zakresie niniejszej opinii – czy SDT jest stowarzyszeniem zawodowym w rozumieniu ustawy.

W tym kontekście autorowi niniejszej opinii przedłożona została opinia prawna z dnia 20 sierpnia 2014 r. sporządzona przez radcę prawną Lidię Szczęsną z kancelarii T. de Virion, J. Turczynowicz-Kierytło i Wspólnicy, według której SDT nie może być uznane za stowarzyszenie zawodowe w rozumieniu UDK.

3. Analiza prawna pojęcia „stowarzyszenia zawodowego”

Jak już zostało to wcześniej wspomniane, „stowarzyszenie zawodowe” jest pojęciem użytym w ustawie, lecz tam niezdefiniowanym – ani UDK, ani POS nie definiują tego pojęcia.

Pomocniczo można odwołać się w tym w zakresie do przepisów POS, w szczególności do art. 2 POS, który określa podstawowe cechy stowarzyszenia. Zgodnie z tym przepisem stowarzyszenie jest dobrowolnym, samorządnym, trwałym zrzeszeniem o celach niezarobkowych, które samodzielnie określa swoje cele, programy działania i struktury organizacyjne oraz uchwała akty wewnętrzne dotyczące jego działalności.

W przedmiocie ustalenia zakresu pojęcia „stowarzyszenie zawodowe” konieczne będzie dokonanie wykładni użytego pojęcia, poprzedzone przeprowadzeniem analizy orzecznictwa sądów powszechnych i administracyjnych na tle art. 15 oraz 16 UDK.

Zarówno w orzecznictwie sądów powszechnych, jak i administracyjnych powszechnie przyjmuje się, iż pojęcie „stowarzyszenia zawodowego” (oraz „stowarzyszenia twórczego”), należy interpretować szeroko (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 października 2014 r. w sprawie sygn. I PK 43/14, Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie

o sygn. akt II OSK 585/16, Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 sierpnia 2012 r. o sygn. II OPSK 1295/12).

Dokonując wykładni tego pojęcia warto przywołać fragmenty uzasadnienia wyżej przywołanego wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2014 r., ponieważ wynikają z niego wskazówki dotyczące sposobu wykładni pojęcia „stowarzyszenia zawodowego”. Sąd Najwyższy przyjął, iż *„ustawodawca wprowadzając obowiązek zasięgania opinii związków zawodowych oraz stowarzyszeń zawodowych i twórczych, miał na uwadze przede wszystkim stworzenie możliwości wypowiedzenia się przedstawicieli organizacji działających w dziedzinie szeroko pojętej kultury co do powołania lub odwołania dyrektora instytucji kultury (...). Stąd też ratio legis tego przepisu jest, aby opinię (...) mogły wyrazić stowarzyszenia zawodowe i twórcze (...), które z racji przedmiotu i celu swojej działalności współpracują, czy też powinny współpracować z daną instytucją kultury (...)”* oraz które *„mają rozeznanie co do kompetencji i przygotowania kandydata na dyrektora, czy też osoby sprawującej już ten urząd”*.

Niewątpliwie, za szeroką interpretacją przedmiotowego pojęcia przemawia dodatkowo fakt iż *„w związku ze specyfiką działania instytucji kultury konieczna jest współpraca ze stowarzyszeniami i związkami, działającymi w dziedzinie kultury a ich opinia ma niebagatelne znaczenie”* (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie o sygn. akt II OSK 585/16).

Ustawodawca używając pojęcia „stowarzyszenie zawodowe”, miał na myśli nie tylko podmiot, który zrzesza osoby wykonujące określony zawód związany z organizowaniem i prowadzeniem działalności kulturalnej (np. dyrektorów instytucji kultury, aktorów), ale również takie stowarzyszenie, którego cele wskazują na charakter zawodowy związany z działalnością kulturalną w danym obszarze. Nie ma bowiem żadnych podstaw, by zawęzić interpretację tego pojęcia – gdyby wolą ustawodawcy było ograniczenie zakresu tego pojęcia, to założyć należy, iż zostałaaby wprowadzona stosowna definicja tego pojęcia.

4. SDT – stowarzyszenie zawodowe w rozumieniu UDK

W celu ustalenia, czy SDT jest stowarzyszeniem zawodowym w rozumieniu UDK, w pierwszej kolejności należy dokonać analizy celów statutowych tego podmiotu.

Zgodnie z § 2 przedłożonego Statutu SDT, do podstawowych celów SDT należy:

- 1) reprezentowanie interesów zawodowych swoich członków,
- 2) doskonalenie funkcjonowania teatrów,
- 3) popularyzacja wiedzy i osiągnięć naukowych oraz praktycznych w zakresie funkcjonowania teatrów,
- 4) wspomaganie transferu technologii i innowacji,
- 5) wymiana poglądów i doświadczeń członków w zakresie realizacji zadań teatrów, koncepcji ich rozwoju oraz dbałość o przestrzeganie zasad etyki zawodowej,

- 6) postulowanie kierunków zmian prawa określającego funkcjonowanie teatrów oraz opiniowanie projektów uregulowań prawnych dotyczących teatrów,
- 7) wyrażanie opinii na temat organizacji pracy, warunków pracy i wynagradzania pracowników teatrów oraz zgłaszanie postulatów w tym zakresie,
- 8) zapewnienie pomocy w ochronie dóbr osobistych członków Stowarzyszenia w zakresie sprawowanej funkcji dyrektora teatru,
- 9) tworzenie modelowych rozwiązań w zakresie funkcjonowania teatrów,
- 10) obrona czci i samopomoc koleżeńska w odniesieniu do swoich członków oraz osób ze środowiska zajmującego się procesami rozwoju oraz sanacją teatrów,
- 11) umacnianie prestiżu polskiego teatru oraz stwarzanie społecznego poparcia dla tych instytucji.

Zauważyć należy, iż cele SDT są zasadniczo skupione wokół dwóch zadań – reprezentowania i wspierania swoich członków (*vide* pkt 1, 5, 8, 9), oraz wspierania, popularyzacji i rozwoju teatrów (pkt 2, 3, 4, 9, 11).

Analiza wskazanych powyżej celów podstawowych SDT prowadzi do wniosku, iż mamy do czynienia ze stowarzyszeniem zawodowym w rozumieniu UDK. SDT realizuje bowiem zadania ściśle związane z działalnością kulturalną teatrów. Cele Stowarzyszenia polegają m.in. na wspieraniu i promocji działalności kulturalnej oraz doskonaleniu funkcjonowania teatrów.

Pomocniczo można przywołać fragment uzasadnienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 sierpnia 2009 r. o sygn. akt II OSK 834/09, w którym Sąd uznał związek muzeów za stowarzyszenie zawodowe na podstawie następujących celów: „rozwijanie i propagowanie inicjatyw, postaw i działań sprzyjających rozwojowi muzealnictwa polskiego, upowszechnienie wiedzy o problemach muzealnictwa polskiego i obcego, czy przyczynianie się do wspierania i umacniania rangi zawodu muzealnika”.

Porównując cele wskazane w przywołanym orzeczeniu z celami SDT można dostrzec wiele podobieństw jeśli idzie o ich zakres i związek z działalnością kulturalną określoną w UDK. Nie da się zatem zasadnie przyjąć innej interpretacji niż taka, zgodnie z którą SDT jest stowarzyszeniem zawodowym w rozumieniu UDK.

W tym miejscu warto odnieść się do stanowiska przedstawionego w przedłożonej opinii prawnej radcy prawnej Lidii Szczęsnej z dnia 20 sierpnia 2014 r. Autorka opinii wyraziła pogląd, zgodnie z którym ustawodawca posługując się pojęciem „stowarzyszenie zawodowe” miał na myśli stowarzyszenie skupiające osoby, które wykonują zawód w instytucji kultury (np. aktorów, reżyserów), a nie stowarzyszenia osób pełniących określone funkcje w instytucjach kultury (jak wskazuje autor opinii w jego ocenie taką funkcją jest stanowisko dyrektora).

Po pierwsze – autorka w sposób nieuzasadniony przyjmuje niezwykle wąską interpretację pojęcia „stowarzyszenia zawodowego”. Jak zostało to bowiem wskazane powyżej, pojęcie to obejmuje nie tylko podmiot, który zrzeka osoby wykonujące określony zawód związany z organizowaniem i prowadzeniem działalności kulturalnej, ale również taki podmiot, którego statutowe cele wskazują na

jego charakter zawodowy związany z działalnością kulturalną w danym obszarze (*vide* przywołany wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2014 r.)

Nie jest uzasadnione ograniczanie zakresu tego pojęcia wyłącznie do takich stowarzyszeń, które skupiają np. aktorów czy reżyserów. Zważyć należy, iż *ratio legis* przepisu art. 15 czy 16 UDK sprowadza się zasadniczo do tego, by organizator mógł skorzystać z pomocy (wiedzy, doświadczenia) wszelkich podmiotów, które mają rozeznanie w danej dziedzinie kultury – nie tylko w warstwie artystycznej, ale i zarządzania oraz prowadzenia działalności kulturalnej. Zadaniem organizatora jest wybór jak najlepszego kandydata na stanowisko dyrektora – głos doradczy lub udział w komisji konkursowej podmiotu, który zrzeka osoby o doświadczeniu w zakresie zarządzania instytucjami kultury należy uznać za niezwykle ważny i cenny.¹

Trzeba przy tym zauważyć, że powołanie w skład komisji konkursowej przedstawicieli SDT jest uprawnieniem, a nie obowiązkiem organizatora – ma on bowiem możliwość wyboru stowarzyszeń, z którymi współpracuje w przypadku danego konkursu. Jednocześnie, powołanie w skład komisji przedstawicieli takiego, a nie innego stowarzyszenia zawodowego (o ile spełnia ustawowe warunki) nie może być przyczyną nieważności działania komisji i wyboru dyrektora.

5. Dyrektor jako zawód

Po drugie – nie jest uzasadniony pogląd wyrażony w przywołanej opinii prawnej radcy prawnej Lidii Szczęsnej z dnia 20 sierpnia 2014 r., że dyrektor teatru nie jest zawodem, a jedynie funkcją. Prowadzenie działalności kulturalnej wiąże się z określoną specyfiką i wymaga od osoby piastującej stanowisko dyrektora instytucji kultury, określonej wiedzy i umiejętności, zarówno w zakresie *stricto* działalności kulturalnej, jak i zarządzania instytucją o tym profilu działalności.

Na potwierdzenie tego trzeba wskazać, że zawód dyrektora teatru (kierownika) został uwzględniony w klasyfikacji zawodów i specjalności, stanowiącej załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 sierpnia 2014 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz.U. 2014 poz. 1145).

W załączniku do tego rozporządzenia, w grupie 1431 - Kierownicy do spraw sportu, rekreacji i rozrywki, wymienia się zawód „Kierownik teatru” (143116). Zgodnie z klasyfikacją zadania wykonywane w tej grupie zazwyczaj obejmują: *„planowanie i sporządzanie oferty działalności dotyczącej organizowania rozrywek, atrakcji i wydarzeń kulturalnych, (...) zapewnianie utrzymania infrastruktury w czystości i dobrym stanie technicznym; zapoznawanie się z aktualnymi informacjami*

¹ W tym kontekście trzeba wskazać, że SDT zrzeka obecnie 93 członków zwyczajnych, w tym 80 osób wykonujących czynnie zawód dyrektora teatru dramatycznego, operowego, muzycznego, lalkowego, teatru tańca, w różnych specjalnościach zawodowych. Ponadto członkami wspierającymi SDT jest 37 teatrów wszystkich rodzajów.

na temat nowych tendencji i kierunków rozwoju w zakresie sztuki kreatywnej; organizowanie przedstawień teatralnych, koncertów zespołów muzycznych i orkiestr, wystaw; doradzanie w zakresie dostępnej infrastruktury i propagowanie kampanii reklamowych w związku z wydarzeniami, pokazami i działaniami; sprawdzanie i nadzorowanie wszystkich wpływów pieniężnych oraz przeprowadzanie regularnych kontroli zapasów; ustalanie budżetów i zarządzanie nimi, kontrolowanie wydatków i zapewnianie efektywnego wykorzystywania zasobów; planowanie codziennych działań i kierowanie nimi; kontrolowanie rekrutacji, nadzoru i osiągnięć pracowników; zapewnianie zgodności z przepisami bezpieczeństwa i higieny; wykonywanie innych zadań pokrewnych. Do ich zadań może także należeć nadzorowanie innych pracowników”.

6. Praktyka

Przedstawiony powyżej pogląd, że SDT jest stowarzyszeniem zawodowym w rozumieniu UDK jest przy tym potwierdzony przez praktykę.

Z zebranych informacji wynika, iż w minionych latach przedstawiciele SDT byli wielokrotnie zapraszani przez organizatorów instytucji kultury (teatrów publicznych) do komisji konkursowych wyłaniających kandydatów na dyrektorów teatrów oraz do opiniowania wniosków organizatorów instytucji kultury dotyczących zamiaru powołania dyrektorów bez przeprowadzania konkursu.

W samym tylko 2016 r. (do dnia sporządzenia niniejszej opinii) przedstawiciele SDT byli powołani do składu komisji konkursowych w następujących instytucjach kultury:

- Polski Teatr Tańca w Poznaniu (organizator: Marszałek Województwa Wielkopolskiego),
- Opera Bałtycka w Gdańsku (organizator: Marszałek Województwa Pomorskiego),
- Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku (organizator: Prezydent Miasta Słupska),
- Teatr Ludowy w Krakowie (organizator: Prezydent Miasta Krakowa),
- Teatr Ateneum im. Stefana Jaracza w Warszawie, (organizator: Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy),
- Teatr Nowy im. Kazimierza Dejmka w Łodzi (organizator: Prezydent Miasta Łodzi),
- Teatr Muzyczny w Poznaniu (organizator: Prezydent Miasta Poznania),
- Teatr Polski we Wrocławiu (organizator: Marszałek Województwa Dolnośląskiego),
- Teatr Lalek Pleciuga w Szczecinie (organizator: Prezydent Miasta Szczecin),
- Teatr Baj Pomorski w Toruniu (organizator: Prezydent Miasta Torunia),

oraz wyrażali swoją opinię przy powoływaniu dyrektorów następujących instytucji kultury:

- Teatr Żydowski im. Estery Rachel i Idy Kamińskich - Centrum Kultury Jidysz w Warszawie (opinia dla Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy),
- Teatr Polski w Bielsku-Białej (opinia dla Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego),

- Teatr Muzyczny w Poznaniu (opinia dla Prezydenta Miasta Poznania),
- Teatr Miejski im. Witolda Gombrowicza w Gdyni (opinia dla Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego),
- Teatr Nowy im. Kazimierza Dejmka w Łodzi (opinia dla Prezydenta Miasta Łodzi),
- Teatr Dramatyczny im. Jerzego Szaniawskiego w Wałbrzychu (opinia dla Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego),
- Teatr Ateneum im. Stefana Jaracza w Warszawie (opinia dla Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy),
- Teatr Muzyczny "Capitol" we Wrocławiu (opinia dla Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego),
- Teatr Wybrzeże w Gdańsku (opinia dla Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego),
- Teatr im. Stanisława Ignacego Witkiewicza w Zakopanem (opinia dla Marszałka Województwa Małopolskiego),
- Teatr im. Aleksandra Fredry w Gnieźnie (opinia dla Marszałka Województwa Wielkopolskiego),
- Teatr Baj w Warszawie (opinia dla Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy).

Last but not least, należy przywołać stanowisko Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego z 2015 r. (załączone do niniejszej opinii), które jednoznacznie stwierdza, że SDT jest stowarzyszeniem zawodowym w rozumieniu art. 16 ust. 4 UDK.

7. Podsumowanie

Ustawodawca przewidział aktywny udział związków zawodowych oraz stowarzyszeń zawodowych i twórczych w zakresie powoływania i odwoływania dyrektorów instytucji kulturalnych. Wyraża się on w obowiązku zasięgnięcia przez organizatora opinii stowarzyszenia zawodowego lub twórczego albo dopuszczenia dwóch przedstawicieli takich stowarzyszeń właściwych ze względu na zakres działania tej instytucji kultury. Celem tych regulacji jest zapewnienie organizatorom instytucji kultury wsparcia merytorycznego przy wyborze możliwie najlepszego kandydata na stanowisko dyrektora w instytucji kultury.

Ustawodawca nie zdefiniował jednak pojęć stowarzyszeń zawodowych lub twórczych. Z uwagi na to, w praktyce mogą się pojawiać wątpliwości czy dane stowarzyszenie jest stowarzyszeniem zawodowym lub twórczym w rozumieniu przywołanego przepisu.

W odniesieniu do SDT takich wątpliwości nie ma. Przesądzą o tym przede wszystkim podstawowe cele SDT określone w § 2 Statutu SDT świadczące o zawodowym charakterze stowarzyszenia.

Dodatkowo, wymaga podkreślenia, iż SDT skupia w głównej mierze osoby wykonujące zawód dyrektora teatru. Zatem nawet przyjmując wąskie rozumienie pojęcia „stowarzyszenia

zawodowego”, tj. stowarzyszenia skupiającego osoby wykonujące zawód w instytucji kultury, uznać należy, że SDT jest stowarzyszeniem zawodowym.

W rezultacie, za prawidłowe należy uznać powoływanie przedstawicieli SDT w skład komisji konkursowych, o których mowa w art. 16 ust. 4 pkt 4 UDK, a także zasięganie opinii SDT przez organizatorów przy powoływaniu dyrektorów instytucji kultury.

Z uwagi na to, że cele SDT określone w Statucie wprost wskazują, iż zadania SDT skupione są wokół działalności teatrów, należy uznać, iż SDT jest stowarzyszeniem zawodowym właściwym dla wszystkich rodzajów teatrów działających w formie instytucji kultury.

Powyższy pogląd potwierdza wieloletnia praktyka i traktowanie SDT jako stowarzyszenia zawodowego przez licznych organizatorów, a także przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

W razie dodatkowych pytań pozostaję do dyspozycji.

Adam Barbasiewicz

Adwokat